

**A Törvényszék (kibővített negyedik tanács) T-47/19. sz., Dansk Erhverv kontra Bizottság ügyben
2021. június 9-én hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2021. augusztus 18-án benyújtott
fellebbezés**

(C-508/21. P. sz. ügy)

(2022/C 2/18)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: B. Stromsky, T. Maxian Rusche meghatalmazottak)

A többi fél az eljárásban: Dansk Erhverv, Danmarks Naturfredningsforening, Németországi Szövetségi Köztársaság, Interessengemeinschaft der Grenzhändler (IGG)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítélet rendelkező részét;
- hozzon ítéletet a T-47/19. sz., Danske Erhverv kontra Bizottság ügyben, megsemmisítve a vitatott határozat⁽¹⁾ 3.3. szakaszát;
- az elsőfokú eljárás felperesét kötelezze a fellebbezéssel összefüggésben felmerült költségek viselésére;
- az egyes feleket és az egyes beavatkozó feleket kötelezze az elsőfokú eljárásban felmerült saját költségeik viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Első fellebbezési jogalap: a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a megtámadott határozat teljes egészében történő megsemmisítését eredményezi az, hogy a Törvényszék helyt adott az egyetlen jogalap harmadik részének. E megállapítás sérti az EUMSZ 264. cikket, ahogyan azt a Bíróság a Bizottság kontra Department de Loiret ügyben értelmezte, továbbá sérti az arányosság elvét.

A Bizottság kontra Department de Loiret ügyben a Bíróság a következőképpen értelmezte az EUMSZ 264. cikket:⁽²⁾

„[...] pusztán az a tény, hogy a felperes által megsemmisítésre irányuló keresete alátámasztására hivatkozott jogalapot megalapozottnak minősít, nem teszi lehetővé az Elsőfokú Bíróság számára, hogy automatikusan megsemmisítse teljes egészében a megtámadott aktust. A teljes megsemmisítés ugyanis nem lehetséges, ha nyilvánvaló, hogy a szóban forgó, kizárólag a megtámadott aktus egy sajátos részére vonatkozó jogalap csak részleges megsemmisítés elérésére alkalmas.”

A jelen ügyben a felperes által az elsőfokú eljárásban felhozott egyetlen jogalap harmadik része csupán az egyik ellen irányult azon három határozat közül, amelyeket a megtámadott határozat egyetlen jogi aktussá fogott össze. Arról a határozatról van szó, amely megállapította: az, hogy a határmenti üzletekkel szemben nem szabják ki azt a bírságot, amely azért járt volna, hogy nem számították fel a betétdíjat az italdobozok után, nem járt állami források felhasználásával, ezáltal pedig nem minősült állami támogatásnak. A felperes egyetlen jogalapjának harmadik része nem irányult a többi határozat ellen, amelyek megállapítják, hogy a betétdíj felszámításának elmulasztása és a fel nem számított betétdíj utáni héa felszámításának elmulasztása nem járt állami források felhasználásával, ezáltal pedig nem minősült állami támogatásnak.

Második fellebbezési jogalap: a Törvényszék elmulasztott indokolással szolgálni, továbbá ellentmondásos indokolással szolgált, amikor megállapította, hogy a három határozat egymástól elválaszthatatlan volt.

Harmadik fellebbezési jogalap: a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a három határozat egymástól elválaszthatatlan. A három határozatban értékelt három intézkedés ugyanis nem függ össze egymással. Különösen, a bírság kiszabásának mellőzése nem kapcsolódik közvetlenül és automatikusan a betétdíj és a héa felszámításának mellőzéséhez. A bírság kiszabása megváltoztathatja a határmenti üzletek magatartását, de az is lehet, hogy nem változtatja meg. A határmenti üzletek megtehetik, hogy a bírság kiszabását vitatják a hatáskörrel rendelkező bíróságok előtt, és továbbra sem számítják fel a betétdíjat (és továbbra sem szedik be a héát a fel nem számított betétdíj után). Mindenesetre pedig a betétdíj felszámításának elmulasztása nem vezet állami források kieséséhez, mivel a pénzüsszeg olyan betétdíjrendszerből hiányzik, amelyet magánszemélyek működtetnek, az állam által gyakorolt irányítás nélkül.

⁽¹⁾ Az SA.44865 (2016/FC) állami támogatás – Németország – A határ mentén elhelyezkedő német italüzleteknek nyújtott állítólagos állami támogatásról szóló C(2018) 6315 final határozat.

⁽²⁾ Bizottság kontra Département de Loiret ítélet, C-295/07 P, EU:C:2008:707, 104. pont.